

Od mé první cesty v do Řecka, již před 20 lety, roste můj zájem o tuto oblast, která tolik ovlivnila evropskou kulturu a vzdělanost. Můj zájem o téma výchovy chlapců ve Spartě byl pak vyvolán studiem na univerzitě v Perpignanu, kde jsem v rámci studijního pobytu Erasmus rok studovala dějiny. Volnost ve výběru předmětů mne vedla k zapsání především přednášek z antických dějin. Překvapivě, antické Řecko a Řím jsou pro tamní studentky velkou neznámou a poprvé se s nimi setkávají až na vysoké škole. Nižší školství ve svých osnovách tuto část evropské historie nemá.

Samotné přednášky byly spíše povrchové opakováním už známých věcí, k rozšíření vědomostí sloužily semináře, které se pod vlivem francouzské historiografické školy zabývaly především antickou každodenností. Vzhledem k tomu, že na oplátku tato část je u nás v především politicko-ekonomických přednáškách opomíjena, bylo to velmi obohacující. Poprvé jsem se dozvěděla něco více o výchově v dórských státech a celá otázka mne zaujala natolik, že jsem si hned začala půjčovat doplňkovou literaturu s cílem napsat tuto práci, která jak bych ráda, by měla seznámit její čtenáře s obrazem a hlavními rysy výchovy chlapců v klasické Spartě.

Pro práci používám české, anglické nebo francouzské překlady původních antických děl. A frankofonní a anglosaskou historiografii k tématu. Ráda bych také upozornila, že jsem se při přepisu antických jmen a termínů řídila pravidly Encyklopedie antiky (Praha: Academia 1973).